

Čís. 1811.

Proti výpovědi z hospodaření na zabraném statku (zákon ze dne 8. dubna 1920, čís. 329 sb. z. a n.) jest přípustna pouze stížnost. Řízení dle § 561 a násl. c. ř. s. nelze tu použítí.

(Rozh. ze dne 5. září 1922, R I 1072/22.)

Proti výpovědi ze zabraného majetku vznesla hospodařící osoba námitky, o nichž soud první stolice zahájil řízení dle § 561 a násl. c. ř. s. a rozhodl rozsudkem. Odvolací soud zrušil napadený rozsudek s předchozím řízením, počínajíc nařízením roku k ústnímu jednání, a odmítl námitky. **Důvody:** Soud odvolací, přezkoumávaje napadený rozsudek shledává jej zmatečným a to z těchto důvodů; jak ze spisů zřejmo, podal Státní pozemkový úřad v Praze po rozumu §§ 12 a násl. náhradového zákona ze dne 8. dubna 1920, čís. 329 sb. z. a n. šestiměsíční výpověď Vojtěchu Z-ovi jako osobě hospodařící. Proti výpovědi přísluší po rozumu § 20 cit. zák. osobě hospodařící do 14 dnů ode dne doručení výpovědi stížnost k nadřízenému soudu z důvodů, že nebylo šetřeno ustanovení tohoto zákona. Soud rozhodne v řízení nesporném s konečnou platností. Jest na bíledni, že nejedná se tu o výpověď ze smlouvy pachtovní, nýbrž o výpověď z hospodaření, které nemusí býti ani poměrem nájemním, vždyť lze dáti výpověď, a to bývá v první řadě pravidlem, vlastníku nemovitosti. Již z toho, že výpověď se dává vlastníku, jest zřejmo, že výpověď, kterou upravují předpisy §§ 12 a násl. náhradového zákona, není výpovědí nájemní, nýbrž výpovědí svého druhu, upravenou zvláštním zákonem. Zákon tento upravuje také v § 20 pořad stolic a dopouští pouze stížnost a to jen z důvodu, že nebylo šetřeno ustanovení náhradového zákona. Proto není přípustno proti výpovědi z hospodaření podati námitky dle obdoby c. ř. s. a dlužno takové námitky jako nepřípustný právní prostředek odmítnouti. Pak-li soud stolice první o námitkách vůbec zahájil sporné řízení a vynesl i rozsudek, jednal a rozhodl o věci, která vůbec na pořad práva nepřísluší. Námitky proti výpovědi z hospodaření lze uplatňovati jediné a pouze stížností a rozhoduje o nich soud nadřízený pouze v řízení nesporném. Jest tedy zmatečností po rozumu § 477, čís. 6 c. ř. s., když soud první stolice sporem rozhodl o věci, která vůbec na pořad práva nepatří.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl rekursu.

D ů v o d y:

Rekurs jest bezdůvodný, neboť usnesení odvolacího soudu hovoří plně věci a zákonu a vývody stěžovatelů nejsou s to, by vyvrátily správné důvody, přičiněné k usnesení, jemuž odporováno. Námitky a sporné řízení ve smyslu třetího oddílu šesté hlavy civilního řádu soudního měly by místo jen tehdy, kdyby šlo o výpověď z pachtu po rozumu §§ 561 a násl. c. ř. s.; zde však dána výpověď z hospodaření na zabraném majetku dle §§ 12 a násl. zákona ze dne 8. dubna 1920, čís. 329 sb. z. a n. (zákonu náhradového), proti které se dle § 20 téhož zákona připouští jen stížnost, o níž rozhoduje soud v řízení nesporném.